

Naročnina za Jugoslavijo: celoletno 180 din (za inozemstvo: 210 din), za 1/2 leta 90 din, za 1/4 leta 45 din, mesečno 15 din. Tedenska izdaja za celo leto 50 din. Plača in toži se v Ljubljani.

Časopis za trgovino, industrijo, obrt in denarništvo

Uredništvo: Ljubljana, Gregorčičeva ulica 23, Tel. 25-52. Uprava: Gregorčičeva ul. 27, Tel. 47-61. Rokopisov ne vračamo. — Račun pri poštni hranilnici v Ljubljani št. 11.953.

Izhaja vsak ponedeljek, sredo in petek

Ljubljana, sreda 25. oktobra 1939

Cena posamezni številki din 1'50

Govorice o aferah

Ze skozi vsa leta se stalno razburja naša javnost zaradi raznih govorice o aferah in zlorabah. Te govorice zlasti ožive ob vsaki spremembi režima, ker je pač naravno, da se padec režima potrdi tudi z raznimi odkritji. Potem pa govorice zaradi raznih ukrepov zopet utihnejo, dokler jih nova sprememba režima zopet ne oživi.

Same po sebi te govorice ne bi bile nič slabega, če bi tem govoricam sledila tudi primerna dejanja, da bi se pred javnostjo razčistila njih resničnost, ev. krivci pa ne le poklicali na odgovornost, temveč v primeru krivde tudi kaznovali. To pa se ne zgodi, temveč se dopušča, da se govorice širijo in da ostanejo brez pozitivnega učinka. Zato pa tem bolj ostaja njih negativni učinek, da izgubljajo ljudje vsako vero v poštenje in čistost javne uprave in da se celo najbolj navdušenih ljudi polasča malodušje. Kako se tudi ne bi, če pa nikdar ne vidijo ljudje volje, da se tudi dokazanim napakam in zlorabam napravi konec.

Ker zaradi tega trpi tudi državljanska zavest, bi pač bilo treba, da bi se napravilo vsem tem govoricam konec. Ne seveda na ta način, da bi se kratko malo prepovedalo govoriti sploh o vsaki zlorabi, temveč na ta način, da bi se že enkrat začelo vse te govorice preiskovati na njih resničnost ter javnosti potem povedalo, kaj je res na govorici in kaj se je ukrenilo, da se podobne zlorabe ali napake ne bodo mogle več zgoditi. Res bi bil že čas, da bi se začeli ravnati po pregovoru, da ni nesreča, če se zlo odkrije, da pa je nesreča, če se pusti, da odkrito zlo traja še naprej.

Posebno v tako usodnih časih, kakor so sedanjí, ko je potrebno, da vse preveva največja državljanska zavest, bi se moralo gledati, da se javnost čim manj razburja zaradi govorice o raznih aferah. Zato bi bilo potrebno, da bi se naravnost ustanovil pri vladi poseben oddelek z nalogo, da razčisti vse te govorice in da poskrbi, da se bodo te govorice likvidirale tako, kakor zahteva javni interes. Ne potlačiti govorice, temveč preiskati jih je treba na njih resničnost in s tem poskrbeti, da bo učinek govorice pozitiven, t. j. da bodo govorice pripomogle k očiščenju naše javne uprave.

Nekatere afere se pri nas pogrevajo od leta do leta, a ostanejo kljub temu še naprej nerazčiščene. Nikakor ne priporočamo, da bi se to pogrevanje starih afer še naprej nadaljevalo, kar navadno ne prinese nobenega haska. Pač pa bi bilo nadvse potrebno, da se ne bi dopuščala nobena nova afera in da bi se v bodoče postopalo na drug način. Kar je bilo, je pač bilo in naj se že enkrat napravi čez vse te stare afere križ. Toda za bodoče naj bo drugače, za bodoče naj se odločno in s trdo roko preganja vsaka zloraba. Na vse zadnje je vendar važno le to, da zlorab ne bo več, da se bo vse naše javno življenje pravilno razvijalo in če se to doseže, se je doseglo dovolj.

S takšnim učinkom pa bo zadovoljna tudi javnost, ki že leta in leta pričakuje eno vest, da se je začelo v centrali in povsod v pokrajinah delati pravilno. Samo nekaj takšnih dokazov potrebuje na-

ša javnost in takoj se bo zopet vzbudila v ljudeh vera. A ta nam je danes potrebna še prav posebno.

To je potrebno tudi zaradi dviga davčne morale. Nihče naj se ne čudi, če ljudje plačujejo davke neradi, ko pa nimajo prave vere, da se denar davkoplačevalcev res dobro uporablja. Če je davčna morala na nizki stopnji, potem so tudi državni dohodki manjši, ker

pač ni mogoče, da bi bila davčna kontrola v vsakem pogledu ekvivalentna pomanjkanju davčne morale.

Neprestane govorice o aferah in zlorabah nam škodujejo in jemljejo ljudem zaupanje tudi za gospodarsko delovanje in zato je treba že enkrat začeti delati na to, da se te govorice nehajo. Toda ne s policijskimi ukrepi ali z ukazi časopisju je treba to doseči, temveč

s tem, da se vse govorice o aferah razčistijo in potem tudi odločno likvidirajo vse zadeve, ki so povzročile te govorice. Nikakor ni vseeno, če so te govorice ali ne, in zato tudi ni umestno, če se te govorice omalovažujejo. Žal je skoraj v vsaki govorici nekaj jedra in to jedro naj se ugotovi in potem bodo govorice nenevarne ter se bodo smele tudi omalovaževati. Prej pa ne!

so pokazala težnjo, da se gospodarska zamenjava med Italijo in Jugoslavijo čim bolj poveča. S povečanjem našega izvoza v Italijo se bo doseglo tudi to, da se bo naš pasivni saldo v trgovini z Italijo zmanjšal. Pa tudi brez ozira na sedanje stanje klirinškega salda se bo delalo na to, da postane trgovina med Italijo in Jugoslavijo čim bolj živahna.

Plenarna seja obeh delegacij je potrdila sklenjeni sporazum, ki sta ga nato podpisala za Italijo gen. ravnatelj dr. Manlio Massi, za Jugoslavijo pa dr. Obradović.

Izjava ministra dr. Andresa

Ob podpisu jugoslovansko-italijanskega trgovinskega dogovora je dal minister dr. Andres krajšo izjavo, v kateri je med drugim poudaril:

Kliring ostane še naprej osnova za ureditev trgovinske izmenjave med Italijo in Jugoslavijo. Blago iz Italije bomo še nadalje uvažali proti plačilu v kliringu in sicer v količinah, ki se krijejo z našim uvozom v l. 1938./39. Prav tako pa bodo tudi Italijani plačevali naše blago po kliringu.

Glavni kontingenti ostanejo neizpremenjeni, zvišal pa se bo naš izvoz gozdnih proizvodov.

Načelo ravnovesja v zamenjavi blaga je znova poudarjeno. Če bi nastal preobrat salda v našo korist, kar je mogoče, bi se povečal naš uvoz iz Italije.

Z novim sporazumom se bo povečala naša zunanja trgovina z Italijo in prizadevali si bomo, da postane še intenzivnejša. Solidarnost gospodarskih interesov Italije in Jugoslavije se je pokazala tudi pri sedanjih pogajanjih.

Vodja italijanske delegacije dr. Massi pa je izjavil, da je z dosedanjim rezultatom zelo zadovoljen in da pomeni doseženi sporazum nov napredek v gospodarskih odnosih obeh držav.

Trgovinska pogajanja s Švico trenutno pretrgana

Švicarska delegacija, ki se je začela pogajati z našo delegacijo, je začasno pretrgala svoje delo v Beogradu in odpotovala v soboto v Budapešto, odkoder bo nadaljevala potovanje v Bukarešto, kjer bo imela važna pogajanja. Prvega novembra se bo nato vrnila v Beograd.

Pri dosedanjih pogajanjih je bil dosežen sporazum glede izvoza naših svinj. Pogajanja so bila precej težavna, ker so bile cene naših svinj previsoke. Končno pa je bil le dosežen sporazum tako glede količine kot tudi cene. Prihodnje štiri tedne bomo vsak teden izvažali v Švico po 1000 mesnatih svinj po ceni 1'15 šv. fr. za kg. Od tega dobe naši izvozniki 1 fr., ostanek pa gre v kompenzacijski fond. Ta sporazum je takoj stopil v veljavo.

Švicarski uvozniki svinj so proti centralizaciji našega izvoza. Poleg tega smatrajo naše cene previsoke. Tudi s kakovostjo niso zadovoljni, ker švicarsko občinstvo ne mara premastnega mesa. Švicarski uvozniki bodo zato skušali od drugod dobaviti svinje in po ugodnejših cenah. Če se jim to posreči, potem ne bodo več obnovili dogovora o izvozu svinj.

Glede masti se Švica za našo mast sploh ne zanima, ker kupuje cenejšo ameriško.

V duhu solidarnosti gospodarskih stanov se naj uredi

odnošaji med trgovci in industrialci

Z ozirom na naš članek v ponedeljski številki »Trg. lista« z dne 23. oktobra pod gornjim naslovom smo prejeli še naslednji dopis od domačega industrialca.

Apel beogradske trgovinske zbornice Centrali industrijskih korporacij v Beogradu kakor tudi dopis trgovinskega ministrstva isti Centrali je gotovo umesten in upravičen. Kakor vedno pa bo tudi tokrat ta apel malo zalegel, ker tisti, od katerih je vse odvisno, ne bodo prav nič upoštevali tega in delali po svoje naprej. Njih se itak ne vidi! Ves odij pada na malo industrijo, ki se že itak težko bori za svoj obstanek. Le ta ima večinoma opraviti direktno s trgovci. In trgovci vidijo naravno le v teh krivice oziroma smatrajo le svoje dobavitelce za povzročitelje vseh težav in nenavadnih zahtev ter kondicij. Trgovci ne vidi tistih sil, ki so malega domačega industrialca prisilile v ukrepe, ki mu gotovo niso simpatični in katerih se brani že zato, ker pozna predobro razmere v trgovini, a pozna točno težave trgovca, ki je njegov odjemalec in s katerega usodo je povezana tudi njegova usoda.

Naš domači industrialci so v majhnih razmerah začel in si kriči pot skozi dolgove in investicije, skozi omejitve vseh vrst in ob pomanjkanju sredstev za uspešno delo. Ko je prejel v teh časih od svojih dosedanjih dobavitelcev čisto kratko sporočilo, da more dobiti nove surovine le proti plačilu vnaprej in še to le pod pogojem, da so vsi prejšnji računi »brez ozira na zapadlost« poravnani, je prišel sam v take stiske, da si ni mogel pomagati.

K temu je prišla še bančna zavora, ustavitelj dajanja kreditov in v mnogih primerih še celo redukcija starih kreditov. Normalne razmere pa so povzročile tudi zavlačevanje plačil odjemalcev trgovcev, ki so bili vpoklicani ali pa je njih promet radi razmer zastal.

Našli so se tudi taki, ki so skušali izrabiti situacijo in ki so enostavno odklanjali vsako plačilo. Mnogi sploh niso pokazali nobene volje, da bi zadostili svojim obveznostim. Naš domači industrialci, ki se je že popreje boril s težavami, je prišel tako med dva ognja. Z ene strani ustavitelj kreditov dobavitelcev in bank, z druge strani ustavitelj ali zavlačevanje plačil odjemalcev. Naravno, da je moral tudi on svojo prodajo omejiti le proti gotovini, ker bi sicer moral svoj obrat ustaviti in ne bi imel nobenih možnosti nabave surovin, v kolikor se tudi za gotovino sploh še dobi. O naraščanju cen za surovine niti ne govorim. Inozemski

dobavitelji so po večini tudi stare sklepe enostavno uničili in se skrili za posebne in izjemne odredbe svojih držav.

V takšnem položaju je danes naš domači industrialci. Najceneje je udariti po teh naših pionirjih gospodarstva, ker je s tem doseženo dvojno. Prvič je odvrnjena pozornost od onih velikih, kapitalno močnih in mogočnih podjetij, od onih, ki so povzročitelji današnjih kondicij, drugič pa se s tem vračanjem krivde na našo domačo industrijo izziva med trgovstvom in javnostjo nekakšna jeza na te, se jim s tem škoduje, ruši ugled in slabi. Kolikor slabši pa je njihov položaj, toliko večji so izgledi tujcev, da si utrde svoj položaj in toliko manj so odporni domači podjetniki. Tako bi postali s časom igračke v rokah tujega velekapitala.

Na vse to je treba misliti, ko se razpravlja o teh izrednih razmerah. Krivično pa tudi skrajno škod-

ljivo je, metati kamenje na domače industrialce, ki pod opisanim pritiskom pri najboljši volji ne morejo drugače delati. Res je položaj malega trgovca težak, pa bi zato bilo potrebno, da se temu odpomre. Naj se oskrbi domači, poudarjam domači industriji kredit za nabavo surovin, pa bo ta prav gotovo takoj rada še nadalje kreditirala trgovcem. Če pa je na eni strani popolnoma odtegnjen kredit industriji in se ji stavi pri vsem tem še mnogo višje zahteve in navijajo dajatve, je ob poznani finančni šibkosti domačih podjetij nemogoče zahtevati drugačno postopanje, če se noče, da ta zapre obrat in likvidira.

Mi domači industrialci se čutimo tesno povezane s trgovino in nam gotovo ni vseeno, kaj bo z našimi tovariši trgovci. Zaradi tega moramo skupno s trgovci zahtevati odpomoč na pravem mestu, da ne postanemo eni kot drugi žrtve tujega izkoriščanja.

Sporazum z Italijo podpisan

Bombažno predivo bomo plačevali po kliringu

Trgovinska pogajanja, ki so se začela pretekli teden z italijansko trgovinsko delegacijo v Beogradu in ki so se vodila vsak dan do nedelje, so v glavnem končana. Nedeljo so izkoristili italijanski delegati v to, da so položili velika vena na grob blagopokojnega kralja Aleksandra na Oplencu ter na grob Neznanege junaka na Avali.

V ponedeljek so se pogajanja nadaljevala ter v glavnem tudi končala. V torek je bila še plenarna seja zaradi definitivne določitve besedila protokola. Nato se bo protokol podpisal.

Pogajanja so se ves čas vodila v duhu največjega prijateljstva, kar so naglasili tako naši kot italijanski delegati. Vsa vprašanja, ki so bila postavljena, so se rešila v obojestransko zadovoljstvo. Glavno vprašanje je bilo: revizija dosedanjih kontingentov ter odprava težkoč, ki so nastale v naši medsebojni trgovini zaradi izrednih razmer v Evropi. Revizija kontingentov je postala potrebna, ker tako Italija kot Jugoslavija ne moreta več dobiti predmetov od nekaterih držav, ki so prej dobavljale te predmete.

Naši delegati so se zlasti zanimali za italijanske dobave bombažnega prediva, ki ga potrebuje naša tekstilna industrija. Kakor se

poroča, se je to vprašanje ugodno rešilo ter je naši tekstilni industriji zagotovljena redna oskrba z bombažnim predivom, ki je bila v zadnjem času zelo ogrožena. Prav tako je bilo ugodno rešeno vprašanje italijanskega riža, ki se uvažava oluščeno in neoluščeno.

Posebej je treba naglasiti, da je bila pri dosedanjih pogajanjih zagotovljena nabava teh predmetov proti plačilu v kliringu, kakor se je tudi dosedaj plačevalo po kliringu. Razume se, da bodo prav tako italijanski uvozniki plačevali naše blago po kliringu.

Italijanska delegacija se je posebno zanimala za našo živino, les in pšenico. Pri teh predmetih se je zlasti razpravljalo o cenah, ki se bodo plačevale za te predmete. Razprava o cenah je bila sicer nekoliko daljša, vendar pa se je končala s sporazumom, s katerim so bili zadovoljni delegati obeh držav.

Kontingenti za les in živino se bodo v primeri z dosedanjimi znatno povečali. Glede živine se je razpravljalo tudi o teži goveje živine. Dosedaj so uvažali Italijani samo živino, ki je bila težka nad 600 kg. Naši delegati so zahtevali, da se v bodoče omogoči izvoz tudi manj težke živine.

Sedanja trgovinska pogajanja

